

[Johan Asmussen.]

gørelse fra Amtsrådsforeningen, netop fremhæver, at man lægger afgørende vægt på, at landbruget ved disse ordninger stilles så gunstigt som muligt. Jeg håber, at man vil hæfte sig meget herved under udvalgsbehandlingen.

Hvad angår den amtskommunale beskatning, drejer det sig i virkeligheden om en overflytning af statsejendomsskylden til amterne. I realiteten får man nu et maksimum på 20 promille. Man kan forlods tage 4 promille, og af resten kan man altså gå op til maksimalt 20 promille. Den regel, man her indfører, er noget ændret i forhold til det forslag, forenklingsudvalget oprindeligt fremsatte. Jeg har hæftet mig ved, at man fra Amtsrådsforeningens side har udtrykt betænkelighed ved, at der stadig skal lægges så stor vægt på grundbeskatningen til amterne. Efter de store stigninger, vi kan forvente, vil der måske endog blive større beskatning på grundværdierne end hidtil, og det kan i hvert fald ikke være i den rigtige retning.

Hvad angår fordelingen inden for sognekommunerne, er man jo nu inde på at gå over fra den nugældende fifty-fifty regel til en regel om, at fordelingen skal ske med en femtedel efter grundværdierne og fire femtedele efter indkomsterne med en lille, sikkert rigtig forbedring i retning af, at det skal være efter skalaindkomsterne. Det er et skridt i den rigtige retning — så vidt jeg forstår, egentlig en ajourføring af de faktiske forhold mange steder — men ud fra det principielle synspunkt, som vi har i mit parti, må vi mene, at man bør gå endnu videre. Jeg har da også lagt mærke til, at de kommunale sammenslutninger har givet udtryk for, at man mest muligt bør se bort fra grundværdierne, og at man i udtalelsen fra Amtsrådsforeningen er endnu tydeligere i sin tilkendegivelse. Man siger dér, hvis jeg med den højtærede formands tilfaldelse må slutte med et citat fra side 107 i betænkningen:

„Amtsrådsforeningen finder imidlertid ikke, at der er tilstrækkelig grund til fortænde at fordele en mindre del af udskrivningen efter grundværdi, men finder, at udskrivningen fuldt ud bør fordeles efter indkomst. Herigennem vil man bl. a. kunne opnå, at størrelsen af den amtskommunale

udskrivning gennem kommunerne i de enkelte amtsråds kredse bliver indbyrdes sammenlignelig.“

Jeg håber, at de tanker, som ligger bag disse betragtninger, og det grundprincip, som jeg har givet udtryk for — og som jo i hvert fald i en ikke uvæsentlig grad, forstår jeg, deles af venstre og de konservative — vil komme til at præge udvalgsarbejdet i så høj grad som muligt.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Først vil jeg sige til det ærede medlem hr. A. C. Normann, at jeg er helt enig i den betragtning, han gjorde gældende om, at det først og fremmest er et spørgsmål om forskydning fra den ene skatteform til den anden, der er tale om. Man kan mene, at den ene skatteform er bedre end den anden, men man skal vel ikke foregøgle nogen, at de slipper billigere, hvis man sænker skatterne inden for den ene form, i dette tilfælde jordbeskatningen — det gælder i hvert fald ikke som helhed. Der kan jo i høj grad opstå problemer i retning af en anden forskydning, ikke blot en forskydning fra den ene slags skat til den anden slags skat, men også en forskydning mellem de forskellige skatteydere.

Når jeg gerne har villet trække dette frem, er det, fordi jeg i debatten i dag har været stillet over for noget, som jeg synes man burde være kommet væk fra, nemlig dette, at man nu igen prøver på at trække parcelhusejerne frem som en gruppe, der skulle blive særlig hårdt ramt ved den her foreslåede lovgivning. Det, der er tale om, er for det første en forenkling eller i hvert fald et forsøg på en forenkling — jeg håber da også, at det fører dertil — for det andet en afbødning af de urimelige virkninger af 13. almindelige vurdering. Jeg håber også, at man på dette sidste område har nået noget med lovforslagene og vil nå noget i igennem udvalgsbehandlingen og den lovgivning, der kommer ud af det. Det er regeringens opfattelse, at det løfte, der er givet om at afbøde disse virkninger, skal holdes, hvad vi også mener det bliver med de fremsatte lovforslag.

Jeg vil altså bede om — det siger jeg også til det ærede medlem hr. H. C. Toft — at man passer en lille smule på med denne efterhånden noget forslidte agitation om